

СРБИЦА умјесто ћирилица

01.10.2016.

Да би се боље схватила идеја и оправданост заговарања назива србица умјесто ћирилица, потребно је упознати се са три слиједеће истине:

1. Срби су старији од хришћанства. У прилог овој истини се не морају подастирати посебно неки доказ, ваљда је свима јасно да је свијет постојао и прије Исусовог рођења. А и логично је самим тим што је неко морао родити Исуса, као и његове родтеље, као и тих родитеља родитеље, што значи да је свијет морао постојати и прије њега. Као што не почиње србска историја од Немањића. Неко је морао родити Стефана, родоначелника Немањића и морао је бити Србин, и морао је бити племените лозе, такав је прије био обичај у владара, као што су племените крви морали бити и његови дједови, праједови итд.

Ипак ево неколико додатних доказа о постојању Срба прије Исусовог доба.

Само постојање планине Гебел Сербал на Синају гдје је Мојсије примио Божије заповједи говори да је тај планински врх добио име, не по Славенима како често користе овај замјенски назив за Србе, него баш по Србима (Сербима).

Рим су основала три племена Расени (етРуси), Србини (Сабини) и Латини.

Имена ова прва два племена су намјерно изобличено пренашана кроз историју да се не би схватило да се ради о некада јединственом народу Расима тј. Србима. Средњовјековна србска држава се називала и Рашком. Веза између Расена (етРусије), Рашана и Расије, коју погрешно називамо Русија, је очигледна свима осим онима који то не желе да виде из неких разлога.

2. Ћирило и Методије нису ширили писменост међу јужнославјанским Србима, него мало сјеверније међу Србима од којих су постали Чеси, Словаци, Пољаци и други. За разлику од њих Лужички Срби су и даље остали Срби, нису узимали друго има за свој народ. Око ове двојице „грчких“ мисионара постоји превише нејасноћа и магле да се слободно може устврдити да је то намјерно тако пошто се покушава натегнути нека „истина“ која Србима не одговара. Све се у историји и археологији тумачи тако да се умањује србски значај који све више постаје видљивији и полагаано избија на површину. За ову двојицу попова се у многим документима тврди да су. Ако су из Солуна (Солин, Слано) не значи да су Грци, као што ни сви из Хрвацке нису Хрвати.

И зашто ми баш неко слао Грке да се описмењавају Срби тј. Славјани.

А слао их је РOMEЈСКИ (Византијски) цар. Који је био интерес РOMEЈСКОГ цара да уздиже туђи, непријатељски народ? Може се закључити да или су РOMEЈСКИ цар и ова два попа били Срби па жељели да уздигну свој народ и описмене га, или су били Грци па су хтјели да Србе погрче или можда да раде на грко-католичењу родовјерних Срба, тј. да шире кроз своју црквену хијерархију своју власт на увијек непокорне Србе? Недовољно је разјашњено у ствари шта су и гдје су заиста дјеловали Ћирило и Методије. У јужнославјенаским областима очигледно нису били одакле се јављам, па могу твдити да моје прапретке они нису описмењавали. Можда су то радили неки њихови ученика ученици, када су стигли до нас динарида из Чехо-Словачке.

3. Винчанска култура којој је била западна граница недовољно истражена бутмирска култура (Бутмир код Сарајева) је већ имала свој систем знакова тј. слова од којих су многи и дан данас налазе неизмјењени у србској азбуки.

Нека су измјењена сасвим мало, нека драстично, а нека су избачена из даљње употребе. Са табеле можете сами уочавати ово о чему пишем. Уз напомену да су **Феничани у ствари Вени-чани, Венди – Винди тј. Срби.** Закључак се сам намеће, пошто **Нијемци и дан данас Србе називају Вендима.**

Увод је мало предугачак и за многе штребере прешокантан, па да не дужим даље одмах прелазим на ствар. Ево вам на увид на овој слици ћирилица па ми реците знате ли која су ово слова? Многи немају појма, а знају ћирилицу.

А Б В Г Д Е Ђ
Ж З И Й К Л М
Н О П Р С Т У
Ф Х Ц Ч Ш Щ
Ъ Ы Ь Э Ю Я

На слиједећој слици можете видјети мркаљевицу, то је азбучно писмо које је прочешљао и средио Сава Мркаљ, заборављени геније који је радио на сређивању србске азбуке. Он је прије Вука рекао да се треба писати као што се говори, и обрнуто. Али није први пут да се нешто нечије приписује неком другом. Ето напр. и за ауторску пјесму Радосава Граића „Мито Бекријо“ говоре да је то стара врањанска народна пјесма, а није. Дакле, ни мало необична појава у Срба.

а	б	в	г	д	дѣ	е	ж	з	и
ј	к	л	лѣ	м	н	нѣ	о	п	р
с	т	тѣ	у	ф	х	ц	ч	?	ш

Изглед србске азбуке након Мркаљеве реформе 1810. године

Нема потребе да прилажем слику караџијевице, азбуке коју је Вук на бази мркаљевице само мало дорадио и ту азбуку сада сви знамо осим оних који неће да је знају.

Како многи нису знали прочитати сва ћирилична слова са горње слике на којој се налази расијска азбука, а знају сва са насловне слике, намеће се сасвим једноставан закључак да због свега побројаног је оправданије србско фонетско писмо звати србица него ћирилица.

И то не само из научно-историјског разлога, него и из разлога очувања угроженог србског идентитета. Све су нама Србима узели и језик, па га прозвали разним именима, и традицију и обичаје (Сињска алка, гусле, ношње, пјесме итд), упорно и студиозно радећи на ослабљивању нашег србског идентитета, на уштрб којег јачају идентитете нација изведених од Срба примјеном туђих вјера и одрођавањем.

И сада су дошли до нашег прастарог азбуковног писма којег називају ћирилицом иако је више за то наше писмо учинио Сава, па Вук него Ћирило. Из досадашњег искуства гледано ватикански пројекат расрбљавања Срба меље све пред собом и ћирилица као ћирилица би могла неопстати. Зато је пријеко потребно да се наше србско писмо назове србица, јер уосталом и сами сте видјели да не знате прочитати у цјелости ћириличну азбуку са горње слике, а србица не представља никакав проблем.

Ко разумије – схватиће.

Душко Бошковић, 5.8.7523. године

Извор: srpskaistorija.com